

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milanovi Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného **L. P. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 3. júna 2014 v Bratislave sťažnosť obvineného L. P. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 22. mája 2014, sp. zn. Tp 5/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného L. P. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 22. mája 2014, sp. zn. Tp 5/2014, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného L. P. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený namietal, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obvinený v žiadosti o prepustenie uplatnil argumentáciu v podstate zhodnú s argumentáciou uvedenou v sťažnosti proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie o jeho vzatí do väzby v januári 2014. Pokiaľ ide o dôvody väzby, súd len skonštatoval, že po zvážení všetkých okolností dôvody väzby u obvineného naďalej trvajú. Namietal, že po opätovnom vzatí do väzby súd vôbec nepreveroval pravdivosť údajov o jeho údajnom kolúznom konaní. Nebola mu ani daná možnosť vyvrátiť tvrdenia JUDr. C. a svedkyne S.. Je nepochybné, že výpoveď svedkyne S. je vymyslená, doposiaľ nebola ničím preverená a jej tvrdenia sú v rozpore s tvrdeniami JUDr. C.. Ďalej obvinený poukazoval na to, že od jeho vzatia do väzby neboli vykonané žiadne procesné úkony, pričom vec je momentálne v štádiu, kedy

nemá koho ovplyvňovať a ani iným spôsobom mariť trestné stíhanie. Preto žiadal, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného L. P. nie je dôvodná.

V posudzovanej trestnej veci vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Východ, oddelenie vyšetrovania uznesením z 20. mája 2012, ČVS: PPZ-203/BOK-VY-2011 začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie voči 43 osobám, medzi nimi aj L. P. **za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti** podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. (skutok pod bodom F), **za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. (skutok pod bodom A) a **zločin neodvedenia dane a poistného** podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (skutky pod bodmi C, E).

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. mája 2012, sp. zn. Tp 42/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2012, sp. zn. 1 Tost 23/2012, bol obvinený L. P. prvýkrát vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom väzba začala plynúť 20. mája 2012.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 10. decembra 2012, sp. zn. Tp 42/2012, nebola predĺžená lehota trvania väzby u obvineného a sudca pre prípravné konanie ho prepustil na slobodu.

Následne bol obvinený opätovne vzatý do väzby z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 2 písm. b/ Tr. por. na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 31. januára 2014, sp. zn. Tp 5/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2014, sp. zn. 5 Tost 5/2014.

Pri rozhodovaní o predmetnej sťažnosti obvineného mal najvyšší súd na zreteli ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo

predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas, čo je podporené aj rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vychádzal tiež z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený L. P. aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Tieto skutočnosti vyplývajú z doteraz zabezpečených dôkazov, najmä z výpovedí svedkov, ako aj z dokumentov zaistených orgánmi činnými v trestnom konaní, z ktorých je zrejmé, že obvinený (spolu s ďalšími osobami) mal figurovať v zločineckej skupine zaoberajúcej sa neoprávneným uplatňovaním nadmerných odpočtov DPH, čím sa na škodu štátu mal obohacovať o značné finančné prostriedky.

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 2 písm. b/ Tr. por. V posudzovanej veci konkrétne skutočnosti zakladajúce u obvineného existenciu uvedeného väzobného dôvodu spočívajú v kolúznom správaní obvineného, ktoré jednoznačne vyplýva z výpovede svedkyne S. S.. Z obsahu jej výpovede je zrejmé, že obvinený sa prostredníctvom S. S. (sestry JUDr. M. C.)

snažil ovplyvniť a zastrašiť svedka JUDr. M. C., aby nespolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 22. mája 2014, sp. zn. Tp 5/2014, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré považoval väzobný dôvod upravený v ustanovení § 71 ods. 2 písm. b/ Tr. por. za opodstatnený. Predmetné rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcim vo veci vydaným rozhodnutím o väzbe (z 31. januára 2014, sp. zn. Tp 5/2014), pričom žiadne podstatné zmeny v uvedených smeroch nenastali. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť obvineného L. P. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. júna 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová